

Propozycje zmian przepisów regulujących zasady funkcjonowania III filara

Przepis, którego dotyczy zmiana	Cel zmiany oraz jego uzasadnienie	Propozycja nowego brzmienia przepisu
<p>Art. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego</p>	<p>Wprowadzenie możliwości zawierania umów w innej formie niż forma pisemnej</p> <p>Możliwość zawierania umów w formie elektronicznej stworzy szereg korzyści dla potencjalnego oszczędzającego. Ten wygodny i szybki sposób zawarcia umowy będzie sprzyjał idei jaka przyświecała wprowadzeniu IKE i IKZE, jako rozwiązania mającego zachęcić społeczeństwo do dobrowolnego gromadzenia środków na emeryturę. Należy też zwrócić uwagę, że zawarcie umowy poprzez złożenie oświadczeń Stron za pomocą środków komunikacji elektronicznej poprzedzone będzie automatyczną walidacją pól, które mają istotny wpływ na poprawność zawarcia umowy. Możliwość ta jest niekwestionowaną korzyścią dla Oszczędzającego eliminuje bowiem ryzyko błędnego, niekompletnego wypełnienia formularza umowy i związane z tym późniejsze ewentualne problemy przy wykonywaniu umowy.</p> <p>Zawieranie umów w formie innej niż pisemna zagwarantuje bezpieczeństwo obrotu na poziomie nie mniejszym niż zawieranie umów w formie pisemnej. Obecne rozwiązania techniczne umożliwiają przeprowadzenie dowodu w jakim czasie, o jakiej treści i</p>	<p>W Art. 8 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p><i>„1. IKE lub IKZE jest prowadzone na podstawie umowy zawartej przez oszczędzającego, zwanej dalej "umową o prowadzenie IKE lub IKZE"”</i></p> <p>W art. 8 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p><i>„5. Umowa o prowadzenie IKE lub IKZE może być zawarta w formie pisemnej lub przez Internet bez użycia podpisu elektronicznego”</i></p> <p>Propozycja dodatkowa – stworzenie rozwiązania, zgodnie z którym umowa byłaby ważna przez 12 miesięcy. Jeżeli w tym czasie na założony rachunek nie nastąpiłaby żadna wpłata, np. w postaci wypłaty transferowej lub wpłaty z konta bankowego właściciela, małżeńskiego lub opiekuna prawnego w tym terminie, wówczas nastąpiłoby automatyczne rozwiązanie takiej umowy.</p>

	<p>przy użyciu jakiego adresu IP (Internet Protocol) dane oświadczenie zostało złożone.</p> <p>Wnioskowana zmiana nie wyłącza możliwości zawarcia umowy w formie dotychczas przewidzianej. De facto to od woli klienta zależałoby, która z form zawarcia umowy z jego indywidualnego punktu widzenia będzie przez niego preferowana.</p> <p>Pragniemy przy tym podkreślić, że zgodnie z art. 60 k.c., ujawnienie woli może nastąpić także w postaci elektronicznej, czyli przy użyciu dowolnego środka komunikacji elektronicznej, bez konieczności powiązania go z bezpiecznym podpisem elektronicznym. Zgodnie z prawem, wobec tak zawartej umowy istnieje możliwość jej wypowiedzenia na zasadach przewidzianych prawem. Tym samym zawarcie umowy o prowadzenie IKE czy IKZE w formie elektronicznej wydaje się w dzisiejszych czasach wyjściem naprzeciw oczekiwaniom klientów, szczególnie z młodszych grup wiekowych i stałoby w zgodzie z wszystkimi wymogami prawa.</p>	
Rozdział 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego	<p>Wprowadzenie wielofunduszowości w Dobrowolnym Funduszu Emerytalnym</p> <p>Przyjęcie proponowanej zmiany pozwoli na zrównanie zasad prowadzenia IKZE przez Towarzystwa Emerytalne z zasadami obowiązującymi innych uczestników rynku, a w szczególności TFI. Możliwość prowadzenia Dobrowolnego funduszu jako funduszu z wydzielonymi subfunduszami o różnych profilach ryzyka, dopasowanych do indywidualnych preferencji i potrzeb klientów DFE,</p>	<p>Po Rozdziale 2 dodaje się Rozdział 2a w brzmieniu:</p> <p><i>„Rozdział 2a</i></p> <p><i>Dobrowolne Fundusze Emerytalne z wydzielonymi subfunduszami</i></p> <p>Art. 26a 1. <i>Dobrowolny fundusz może prowadzić działalność jako fundusz składający się z subfunduszy różniących się w szczególności tym, że każdy może stosować inną politykę</i></p>

	<p>pozwoli Towarzystwom Emerytalnym na oferowanie produktu podobnie elastycznego jak produkt oferowany przez fundusze inwestycyjne.</p>	<p><i>inwestycyjną.</i></p> <p>2. Z wpłat do dobrowolnego funduszu towarzystwo tworzy subfundusze aktywa.</p> <p>3. Subfundusze nie posiadają osobowości prawnej.</p> <p>Art. 26b 1. Statut dobrowolnego funduszu z wydzielonymi subfunduszami powinien zawierać informacje, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 6 oraz ust. 4a pkt 2, w odniesieniu do każdego subfunduszu oddzielnie, a ponadto wskazywać oznaczenia poszczególnych subfunduszy, jak również wysokość opłaty, o której mowa w art. 134 ust. 1a.</p> <p>2. Do portfela inwestycyjnego subfunduszu nie mogą być nabywane jednostki rozrachunkowe innego subfunduszu wydzielonego w tym samym dobrowolnym funduszu.</p> <p>3. Częstotliwość i sposób dokonywania wyceny aktywów dobrowolnego funduszu są takie same we wszystkich subfunduszach.</p> <p>Art. 26c 1. Zobowiązania dotyczące poszczególnych subfunduszy obciążają tylko te subfundusze.</p> <p>2. Egzekucja może nastąpić tylko z aktywów subfunduszu, którego dotyczy zobowiązanie będące podstawą egzekucji.</p> <p>3. Zobowiązania, które dotyczą całego dobrowolnego funduszu, obciążają poszczególne subfundusze proporcjonalnie do udziałów wartości aktywów netto tych subfunduszy w wartości</p>
--	---	---

		<p><i>aktywów netto funduszu.</i></p> <p>Art. 26d 1. <i>W dobrowolnym funduszu z wydzielonymi subfunduszami:</i></p> <ol style="list-style-type: none"><i>1) wydziela się, w ramach rejestru, o którym mowa w art. 89, subrejstry członków dobrowolnego funduszu dla każdego subfunduszu;</i><i>2) z zastrzeżeniem ust.2 i na zasadach określonych w statucie dobrowolnego funduszu, jednostki rozrachunkowe subfunduszu mogą być zamieniane na jednostki rozrachunkowe innych subfunduszy dobrowolnego funduszu;</i><i>3) jednostki uczestnictwa subfunduszu mogą różnić się od siebie związanym z nimi sposobem lub wysokością pobieranych opłat, o których mowa w art. 134 ust. 1a lub opłat obciążających aktywa dobrowolnego funduszu;</i><i>4) składki są wpłacane przez członka dobrowolnego funduszu na wyodrębniony rachunek subfunduszu prowadzony przez dobrowolny fundusz;</i><i>5) składki wpłacone przez członka dobrowolnego funduszu na wyodrębniony rachunek subfunduszu są przeliczane na jednostki rozrachunkowe subfunduszu według wartości jednostki rozrachunkowej wynikającej z podzielenia wartości aktywów netto każdego z subfunduszy przez liczbę jednostek rozrachunkowych w tym subfunduszu ustaloną na podstawie subrejstry członków dobrowolnego funduszu</i>
--	--	---

		<p>wydzielonego dla tego subfunduszu w dniu wyceny, a w przypadku subfunduszy posiadających jednostki rozrachunkowe różniące się od siebie związanym z nimi sposobem lub wysokością pobierania opłat obciążających aktywa dobrowolnego funduszu - według wartości jednostki rozrachunkowej wynikającej z podzielenia wartości aktywów netto każdego z subfunduszy przypadających na tę kategorię jednostek rozrachunkowych przez liczbę jednostek rozrachunkowych tej kategorii w tym subfunduszu ustaloną na podstawie subrejstru członków dobrowolnego funduszu wydzielonego dla tego subfunduszu w dniu wyceny;</p> <p>2. Przez zamianę jednostek rozrachunkowych subfunduszu, o której mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się jednoczesne umorzenie jednostek rozrachunkowych subfunduszu i nabycie za środki pieniężne uzyskane z tego umorzenia, jednostek rozrachunkowych innego subfunduszu wydzielonego w ramach tego samego dobrowolnego funduszu.</p> <p>Art. 26e 1. Dobrowolny fundusz z wydzielonymi subfunduszami może tworzyć nowe subfundusze. Utworzenie nowego subfunduszu wymaga zmiany statutu dobrowolnego funduszu.</p> <p>2. Statut dobrowolnego funduszu powinien określać zasady tworzenia nowych subfunduszy, w szczególności sposób i termin dokonywania wpłat do subfunduszu.</p> <p>Art. 26f 1. Dobrowolny fundusz z wydzielonymi subfunduszami może dokonać likwidacji subfunduszu, o ile statut dobrowolnego funduszu to przewiduje. W takim przypadku statut</p>
--	--	--

		<p><i>dobrowolnego funduszu określa czas, na jaki subfundusz jest utworzony lub przesłanki jego likwidacji oraz szczegółowy tryb, zasady i warunki likwidacji subfunduszu.</i></p> <p><i>2. Statut dobrowolnego funduszu może dopuszczać likwidację subfunduszu w przypadku zbycia przez dobrowolny fundusz wszystkich lokat wchodzących w skład portfela inwestycyjnego tego subfunduszu.</i></p> <p><i>3. Dobrowolny fundusz nie może zlikwidować wszystkich subfunduszy.</i></p> <p>Art. 26g <i>Jeżeli statut dobrowolnego funduszu z wydzielonymi subfunduszami przewiduje, że subfundusze mogą być denominowane w różnych walutach, powinien wskazywać walutę, w której denominowany będzie dobrowolny fundusz emerytalny.</i></p> <p>Art. 26h <i>Dobrowolny fundusz z wydzielonymi subfunduszami jest obowiązany sporządzać roczne i półroczne połączone sprawozdania finansowe obejmujące wszystkie jego subfundusze oraz roczne i półroczne jednostkowe sprawozdania finansowe dla każdego subfunduszu”</i></p>
<p>Art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych oraz indywidualnych kontaktach</p>	<p>Doprecyzowanie definicji pojęcia „lat”</p> <p>Art. 34 Ustawy wskazuje warunki, jakie muszą być spełnione do otrzymania wypłaty z IKE. Istotne jest tu poprawne zrozumienie lat kalendarzowych i lat przy uwzględnieniu faktu dokonywania transferów między IKE. Formularz IKE-2/A zawiera historię wpłat jedynie w</p>	<p>W ustawie 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych oraz indywidualnych kontaktach zabezpieczenia emerytalnego art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„b) dokonania ponad połowy wartości wpłat nie później niż na 5 pełnych lat kalendarzowych przed dniem złożenia przez</i></p>

<p>zabezpieczenia emerytalnego</p>	<p>podziale na dany rok. Stąd dla warunku z art. 34 ust. 1 pkt. 1 lit. b powinno być przyjęte, że lata są rozumiane jako pełne zakończone lata kalendarzowe, co wynika właśnie z danych przekazywanych przy transferach. Należałoby rozważyć ewentualnie określenie definicji lat kalendarzowych.</p>	<p><i>oszczędzającego wniosku o dokonanie wypłaty;”</i></p>
<p>Art. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej</p> <p>Art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe</p>	<p>Wprowadzenie regulacji, które uregulują zasady prowadzenia akwizycji DFE w sposób niebudzący wątpliwości interpretacyjnych</p> <p>W obowiązującym stanie prawnym ustawa w sposób zbyt mało precyzyjny reguluje sposób prowadzenia działalności akwizycyjnej dobrowolnych funduszy emerytalnych. Działalność ta może być prowadzona za pośrednictwem podmiotów, które nie funkcjonują na rynku finansowym i jako takie nie podlegają nadzorowi sprawowanemu nad tym rynkiem. Jednocześnie obowiązujące przepisy prawa ubezpieczeniowego pomijają dystrybucje DFE w zakresie czynności ubezpieczeniowych, a przepisy prawa bankowego budzą wątpliwości interpretacyjne w zakresie dotyczącym tego na ile banki, które korzystają z sieci profesjonalnych pośredników gwarantujących bezpieczeństwo i przejrzystość realizowanych przez nich procesów, mogą prowadzić stosowną działalność akwizycyjną.</p> <p>Proponowana zmiana pozwoliłaby na rozszerzenie katalogu firm pośredniczących w dystrybucji IKZE i zwiększenie oszczędności gromadzonych w ramach III filara. Trzeba przy tym zaznaczyć, że propozycja</p>	<p>W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 950, z późn. zm.) w art. 3 w ust 8 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p><i>„4.wykonywać działalność akwizycyjną na rzecz dobrowolnych funduszy emerytalnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 989, z późn. zm.).”</i></p> <p>W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tj. Dz. U. z 2012 r., poz. 1376, z późn. zm.), w art. 6 w ust. 1 po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:</p> <p><i>„6b) wykonywać działalność akwizycyjną na rzecz dobrowolnych funduszy emerytalnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 989)”</i></p>

	stosownych zmian była już przedmiotem projektu na początku 213 r., który jednak w całości (nie z uwagi na przedmiotowe zapisy) nie był dalej procedowany.	
Art. 21 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych	<p>Ujednoczenie zasad opodatkowania wypłaty z IKZE na rzecz osoby uprawnionej po śmierci oszczędzającego z innymi przepisami o podobnym charakterze</p> <p>Obecne brzmienie art. 21 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych powoduje kolizję z przepisem art. 30 ust. 1 pkt 14.</p> <p>Zgodnie z art. 21 ust. 4: kwoty otrzymane z tytułu ubezpieczeń majątkowych i osobowych, z wyjątkiem odszkodowań za szkody dotyczące składników majątku związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz dochodu z tytułu inwestowania składki ubezpieczeniowej w fundusze kapitałowe (odpowiadającego różnicy między wypłaconą kwotą świadczenia a sumą składek wpłaconych do zakładu ubezpieczeń, które zostały przekazane na fundusz kapitałowy) oraz w tzw. poliso-lokaty i struktury ubezpieczeniowe, są wolne od podatku. Natomiast zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 14 Ustawy od kwoty wypłat z IKZE (które funkcjonuje w formie ubezpieczenia z funduszem kapitałowym), w tym wypłat na rzecz osoby uprawnionej na wypadek śmierci oszczędzającego, pobiera się 10% zryczałtowany podatek dochodowy, bez literalnego zastrzeżenia, że chodzi o część wypłat pochodzących ze składek przekazanych na fundusz kapitałowy (jak jest w przypadku pozostałych ubezpieczeń z funduszem kapitałowym), a nie o sumę ubezpieczenia z tytułu śmierci.</p>	<p>W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w art. 21 ust. 1 pkt. 4 dodaje się podpunkt c) w brzmieniu:</p> <p><i>„c) wypłat z indywidualnego konta zabezpieczenia emerytalnego, w tym wypłat na rzecz osoby uprawnionej na wypadek śmierci oszczędzającego, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 14 - w części przekazanej na ubezpieczeniowy fundusz kapitałowy”</i></p>

	<p>W przypadku IKZE obowiązują przepisy, mówiące że wypłaty na rzecz osoby uprawnionej po śmierci oszczędzającego objęte są zryczałtowanym podatkiem 10 proc.</p> <p>Zasadnym wydaje się, by ten podatek dotyczył więc tylko wartości środków zgromadzonych na IKZE (zaalokowanych na rachunku oszczędzającego), natomiast suma ubezpieczenia, jako dodatkowe świadczenie ponad wartość zgromadzonych środków, powinno być już wolne od podatku.</p>	
Art. 30a ust. 8f ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych	<p>Powyższa propozycja ma na celu wyeliminowanie rozbieżności, że to samo świadczenie przysługujące tej samej osobie w jednym przypadku nie będzie opodatkowane, natomiast w innym (jak trafi na IKE i później do oszczędzającego w formie zwrotu środków) podlegać już będzie podatkowi.</p> <p>Obecnie w sumie wpłat na IKE, o której mowa w art. 30a ust. 8 ustawy (zgodnie z którym: dochodem oszczędzającego na IKE z tytułu zwrotu albo częściowego zwrotu jest różnica między kwotą stanowiącą wartość środków zgromadzonych na IKE a sumą wpłat na IKE), nie mieszczą się wpłaty otrzymane z wypłat transferowych z IKE/PPE zmarłego na IKE oszczędzającego, mimo że wpływają one na wartość środków zgromadzonych na IKE.</p> <p>Uzasadnionym wydaje się więc by wypłaty transferowe z IKE/PPE zmarłego na IKE oszczędzającego, które są zwolnione z podatku jeśli są przyjmowane (vide art. 21</p>	<p>W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w art. 30a dodaje się ustęp 8f w brzmieniu:</p> <p><i>„8f. Suma wpłat na indywidualne konto emerytalne obejmuje wpłaty własne oraz otrzymane przez osoby uprawnione wypłaty transferowe z indywidualnego konta emerytalnego lub pracowniczego programu emerytalnego w przypadku śmierci oszczędzającego lub uczestnika.”</i></p>

	<p>ust. 1 pkt 58a lit. b oraz pkt 58 lit. b ustawy, zgodnie z którymi wolne od podatku dochodowego są dochody z tytułu oszczędzania na IKE uzyskane w związku z wypłatą środków dokonaną na rzecz osób uprawnionych do tych środków po śmierci oszczędzającego oraz wypłaty środków zgromadzonych w PPE dokonane na rzecz osób uprawnionych do tych środków po śmierci uczestnika), powinny wchodzić w sumę wpłat na IKE, gdyż w przeciwnym przypadku przy wypłacie przez osobę uprawnioną po otrzymaniu takiej wypłaty transferowej zostaną one efektywnie opodatkowane 19% podatkiem dochodowym.</p>	
<p>Par. 2 ust. 1-2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie dodatkowych ograniczeń w zakresie prowadzenia działalności lokacyjnej przez fundusze emerytalne</p>	<p>Zmiana limitów zaangażowania funduszy w zakresie prowadzenia działalności lokacyjnej</p> <p>Utrzymywanie limitu zaangażowania na poziomie udziału w jednorodnej emisji jest limitem sztucznym i lepiej zastąpić go odniesieniem do udziału, np. w kapitale czy głosach na WZA. Byłoby to zgodne z duchem innych regulacji dotyczących rynku kapitałowego (Ustawa o obrocie, Ustawa o ofercie) i nie powodowałoby mnożenia rodzajów limitów, które wymagają monitorowania. Należy także wskazać, że przyjęcie limitu na poziomie jednorodnej emisji osłabia dodatkowo pozycję funduszy emerytalnych jako akcjonariusza mniejszościowego w spółkach, w których występuje uprzywilejowanie akcji co do głosu, np. będących w posiadaniu założyciela spółki. Co więcej, wyznaczenie tego limitu na poziomie 10% stawia DFE w pozycji inwestorów bardziej ograniczonych niż np. TFI.</p>	<p>W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie dodatkowych ograniczeń w zakresie prowadzenia działalności lokacyjnej przez fundusze emerytalne par. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„ 1. W przypadku lokat aktywów funduszu w akcjach, prawach do akcji, prawach poboru i kwitach depozytowych, o których mowa w art. 141 ust. 1 pkt 7-10 oraz pkt 31 i 32 ustawy, lokaty funduszu nie mogą przekraczać liczby akcji stanowiącej 20% ogólnej liczby głosów w spółce.”,</i></p> <p>uchyla się par. 2 ust. 2.</p>

	<p>Nałożenie limitów na łączną ekspozycję spółek, w których udział przekracza 10% jednorodnej emisji, już w chwili obecnej mocno ogranicza i utrudnia działalność lokacyjną największych podmiotów – uniemożliwiając swobodne lokowanie aktywów i zmuszając do lokowania w spółki mniej perspektywiczne czy bardziej ryzykowne.</p> <p>Doświadczenie rynku funduszy emerytalnych wskazuje, iż urzędowe regulowanie koncentracji portfeli jest zbędne. Zarządzający dbają o właściwą dywersyfikację portfeli, gdyż skupienie inwestycji w akcjach kilku spółek jest powiązane ze zbyt dużym ryzykiem.</p>	
<p>Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych</p>	<p>Umożliwianie prowadzenia pracowniczych programów emerytalnych przez powszechne towarzystwa emerytalne.</p> <p>Obowiązujące przepisy uniemożliwiają prowadzenie PPE przez towarzystwa emerytalne. Tymczasem PTE są instytucjami, które osiągają jedne z najlepszych wyników na rynku, mają najlepiej przygotowaną infrastrukturę, podlegają wnikliwej kontroli KNF oraz są najtańsze na rynku.</p> <p>Z Danych KNF wynika, że w okresie ostatnich 3 lat średnia stopa OFE była lepsza od 33 spośród 42 polskich funduszy zrównoważonych i stabilnego wzrostu, średnia stopa OFE była lepsza od 21 spośród 42 polskich funduszy akcji.</p> <p>Przedstawione poniżej wyniki nie są wyjątkiem na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat.</p> <p>Mając powyższe na uwadze oraz chcąc podnieść konkurencję w zakresie tworzonych PPE, proponujemy rozszerzyć możliwość ich prowadzenia w/w Programów również na PTE.</p>	

Przepis, którego zmiana ma dotyczyć	Cel zmiany oraz jego uzasadnienie	Propozycja nowego brzmienia przepisu
<p>§ 11 ust. 4. Informacja, o której mowa w art. 191 ust. 1 ustawy, przesyłana przez dobrowolny fundusz emerytalny i pracowniczy fundusz emerytalny zawiera:</p> <p>...</p> <p>„3) dane, o których mowa w § 4 pkt 4 lit. c i d”</p>	<p>Przekazanie oszczędzającym w dobrowolnych funduszach emerytalnych adekwatnej informacji o wynikach inwestycyjnych i wskaźnikach dobrowolnego funduszu, do których są porównywane stopy zwrotu. osiągnęte przez dobrowolny fundusz</p> <p>W przypadku informacji rocznej, o której mowa w art. 191 ust. 1 ustawy, przesyłanej przez dobrowolny fundusz emerytalny w zakresie określonym w Rozporządzeniu o obowiązkach informacyjnych funduszy emerytalnych występuje nieprawidłowe odesłanie w § 11 ust. 4. pkt 3, określającym warunki jakim powinna odpowiadać zawartość informacji rocznej DFE .</p> <p>Odesłanie zawarte w powyższym pkt 3 w brzmieniu:</p> <p>„3) dane, o których mowa w § 4 pkt 4 lit. c i d”, odnosi się do danych otwartego funduszu – na potwierdzenie poniżej obecne brzmienie § 4 pkt 4 lit. c i d:</p> <p>„§ 4 pkt 4 ...</p> <p>c) <u>wysokość stopy zwrotu osiągniętą przez otwarty fundusz</u> za okres ostatniego roku lub dwóch lat, w przypadku otwartego funduszu prowadzącego działalność nie dłużej niż trzy lata, albo za okres ostatnich trzech, pięciu, dziesięciu, dwudziestu, trzydziestu, trzydziestu pięciu i czterdziestu lat kalendarzowych,</p>	<p>§ 11 ust. 4. pkt 3 przyjmuje brzmienie:</p> <p>„3) dane, o których mowa w § 5 pkt 4 lit. c, d i e”</p>

d) wysokość ostatniej średniej ważonej stopy zwrotu wszystkich otwartych funduszy, o której mowa w art. 173 ustawy, i wysokość ostatniej stopy zwrotu otwartego funduszu, o której mowa w art. 172 ustawy, podaną do publicznej wiadomości przez organ nadzoru w roku poprzedzającym sporządzenie prospektu informacyjnego,"

Właściwym odniesieniem w rozporządzeniu do stóp zwrotu dobrowolnego funduszu jak również stosowanych benchmarków i ich stóp zwrotu dla DFE są przepisy zawarte w § 5 pkt 4 lit. c, d i e.

Takie odesłanie powinno być wskazane w § 11 ust. 4. pkt 3 dla informacji dotyczących funduszu dobrowolnego. Poniżej obecne brzmienie § 5 pkt 4 lit. c, d i e:

„§ 5 pkt 4 ...

c) wysokość stopy zwrotu osiągniętą przez dobrowolny fundusz za okres ostatniego roku lub dwóch lat, w przypadku dobrowolnego funduszu prowadzącego działalność nie dłużej niż trzy lata, albo za okres ostatnich trzech, pięciu, dziesięciu, dwudziestu, trzydziestu, trzydziestu pięciu i czterdziestu lat kalendarzowych,

d) jeżeli dobrowolny fundusz stosuje wzorzec służący do oceny efektywności inwestycji w jednostki rachunkowe dobrowolnego funduszu odzwierciedlający zachowanie się zmiennych rynkowych najlepiej oddających cel i politykę inwestycyjną dobrowolnego funduszu, zwany dalej "wzorcem"

(benchmark) - wskazanie tego wzorca, a także informacji o dokonanych zmianach wzorca, jeżeli miały miejsce,

e) informację o stopach zwrotu z przyjętego przez dobrowolny fundusz wzorca, odpowiednio dla okresów, o których mowa w lit. c,”

Powyższy błąd merytoryczny wkraść się najprawdopodobniej na etapie tworzenia prawa poprzez skopiowanie do przepisów § 11 ust. 4. pkt 3 odnoszących się do DFE, takiego samego odniesienia określonego wcześniej w § 11 ust. 3. pkt 3 dla OFE.

Reasumując, informacja roczna dobrowolnego funduszu emerytalnego powinna zawierać właściwe odniesienia, odnoszące się do elementów wymaganych dla DFE, co uzasadnia dokonanie proponowanych zmian w rozporządzeniu.

Dodatkowe propozycje:

1. Kwestie operacyjne

- a. Umożliwienie dokonywania wpłat przez PTE na rachunek klienta jako zwrotu opłaty za zarządzanie przy spełnieniu pewnych warunków promocji (np. regularne wpłaty) – wpłaty te traktowane by były jako wpłaty klienta i liczone do limitu rocznego.
- b. Umożliwienie zawarcia umowy z pracodawcą na zasilanie konta IKE/IKZE pracownika, o ile odpowiednia umowa zawarta by była również przez pracownika z pracodawcą. Umożliwiłoby to uruchomienie programów emerytalnych w mikroprzedsiębiorstwach, dla których PPE jest zbyt drogi lub nieosiągalny.

- c. Dokonanie zmiany w zakresie obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 191 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, a mianowicie dookreślenie, iż obowiązek wysyłki informacji rocznych IKZE dotyczy jedynie rachunków zasilonych. Wysyłka informacji rocznej do osób, które nie dokonały wpłaty nie znajduje uzasadnienia.
 - d. Zniesienie warunku określonego w art. 34a ust. 4 ustawy o IKE i IKZE, wskazującego, iż wypłata w ratach środków zgromadzonych przez oszczędzającego następuje przez co najmniej 10 lat. Oszczędzający, który dokonywał wpłat na IKZE przez, np. 15 lat, w wyjątkowej sytuacji życiowej nie ma możliwości określenia krótszego terminu otrzymywania środków w ratach. Zmiana pozwoli na ujednoczenie sposobu wypłaty w ratach dla IKE i IKZE.
2. Niekonkurencyjna pozycja PTE w ofercie IKE/IKZE, która powinna zostać wyrównana poprzez zmianę przepisów regulacji prawnych w przedmiotowych zakresach :
 - a. PTE jako jedyne mają obowiązek uzyskania akceptacji statutu funduszu DFE oraz wszystkich jego zmiany przez KNF. Ubezpieczyciele, banki, biura maklerskie, TFI nie mają takiego obowiązku – utrudnia to szybkie reagowanie na zmiany rynkowe/konkurencji i zniechęca do zmian statutu.
 - b. Ponieważ fundusze OFE i DFE mają oddzielną osobowość prawną niemożliwe staje się informowanie przez PTE nt. produktu DFE wśród członków OFE, bez pozyskania odpowiedniej zgody marketingowej. Takiego problemu nie mają inne podmioty, gdyż często (tak jak, np. w TFI) - IKE/IKZE jest oferowane jako produkt oparty o istniejącą ofertę (np. ten sam fundusz parasolowy). Proponujemy znieść tę barierę by możliwe było poinformowanie członków OFE o produkcie IKE/IKZE w DFE.
3. Inne kwestie podatkowe
 - a. W przypadku rozliczenia wspólnego współmałżonków limit odliczeń wynosi podwójny limit dla jednej osoby pod warunkiem, że wpłaty dokonywane są na oddzielne konta (na jedno konto nadal obowiązuje limit dla jednej osoby). Czyli zamiast pomniejszać dochód oddzielnie dla każdego podatnika pomniejsza się wspólny dochód małżonków). Pozwala to na stymulowanie oszczędzania przez osoby nie mające zdolności do odliczenia wpłat.
 - b. Zniesienie podatku od wypłat (dzisiaj 10%) z IKZE pod warunkiem, że wypłaty dokonywane są w wysokości nie przekraczającej, np. ustalonego limitu. Limit może być ustalony jako limit czasowy np. 10-15 lat lub kwotowo – np. nie więcej niż średnie krajowe wynagrodzenie miesięczne.
 - c. Zniesienie limitu w IKE dla tzw. „podatku Belki” dla inwestycji powyżej 10 lat, co przyczyni się do wspierania inwestycji długoterminowych.
 - d. Możliwość zaliczenia wpłat przekraczających limit w danym roku, jako wpłat na poczet limitu w roku następnym (maksymalnie przez 5 kolejnych lat) – rozwiązuje to problem zwrotu nadpłat oraz - po stronie klientów - daje możliwość wpłat wyższych w latach dobrych i zmniejszenia wpłat w trudnych sytuacjach życiowych oraz sytuacji, w której klient nie określił rachunku na który mają być zwracane nadpłaty.